

«Όχι» στην αίτηση του πρώην Μητροπολίτη Τυχικού για παράταση στην προσφυγή κατά της έκπτωσής του

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου](#)

Το Ανώτατο Δικαστήριο, με απόφασή του ημερομηνίας 3 Φεβρουαρίου 2026, απέρριψε την αίτηση του [πρώην Μητροπολίτη Πάφου Τυχικού](#), για επέκταση της προθεσμίας καταχώρισης αίτησης για άδεια έκδοσης προνομιακών ενταλμάτων κατά των αποφάσεων της Ιεράς Συνόδου της [Εκκλησίας της Κύπρου](#) και της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με τις οποίες κηρύχθηκε έκπτωτος.

Με την αίτηση που καταχώρησε στο Ανώτατο Δικαστήριο, ο πρώην Μητροπολίτης Πάφου ζητούσε επέκταση της προθεσμίας ώστε να καταχωρίσει αίτηση για άδεια καταχώρισης αίτησης για έκδοση προνομιακών ενταλμάτων τύπου Certiorari, Mandamus και Prohibition, με τα οποία να ακυρώνονται η απόφαση της Ιεράς

Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου, ημερομηνίας 22 Μαΐου 2025, με την οποία κηρύχθηκε έκπτωτος από τη θέση του, καθώς και της απόφασης της Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ημερομηνίας 17 Οκτωβρίου 2025, η οποία επικύρωσε την πρώτη.

Σύμφωνα με την ένορκη δήλωση που συνόδευσε την εν λόγω αίτηση, ο αιτητής ήταν παρών κατά τη συνεδρία της 22ας Μαΐου 2025 της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου και έλαβε γνώση της απόφασης αυθημερόν, ενώ άσκησε προσφυγή ενώπιον του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Όπως αναφέρεται στην απόφαση του Ανωτάτου, στις 17 Οκτωβρίου 2025, η Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου επικύρωσε την απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου, αναφέροντας στο ανακοινωθέν της ότι «διεπιστώθησαν παραλείψεις κατά την εν τη Ιερά Συνόδω της Εκκλησίας Κύπρου εκδίκασιν της υποθέσεως», πλην όμως «άπαντα τα μέλη της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, επί της ουσίας κρίνοντας, επεκύρωσαν ομοφώνως την συνοδικήν απόφασιν της Αγιωτάτης Εκκλησίας Κύπρου».

Με την καθυστερημένη καταχώρηση της εν λόγω αίτησης εκ μέρους του αιτητή, στις 30 Δεκεμβρίου 2025, αφού παρήλθε η προβλεπόμενη προθεσμία των 45 ημερών, το Ανώτατο Δικαστήριο εξέτασε κατά πόσο η καθυστέρηση αυτή μπορούσε να δικαιολογηθεί. Παραπέμποντας στον Κανονισμό 5 των περί Ανωτάτου Δικαστηρίου (Δικαιοδοσία Έκδοσης Ενταλμάτων Προνομιακής Φύσεως) Κανονισμών του 2018 έως 2024, στον οποίο στηρίζεται μεταξύ άλλων η συγκεκριμένη αίτηση, υπογράμμισε ότι η αίτηση για άδεια «καταχωρείται το συντομότερο από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης» και σε κάθε περίπτωση εντός 45 ημερών από την ημέρα που ο αιτητής λαμβάνει γνώση της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης.

Όπως επισημαίνεται στην απόφαση, «ο αιτητής θα πρέπει να ενεργήσει αμέσως ή το συντομότερο δυνατό προς επιδίωξη θεραπείας», ενώ οι «εξαιρετικές περιστάσεις» οι οποίες δικαιολογούν την επέκταση της προθεσμίας πρέπει να αποτελούν «έναν ιδιαίτερο, πέραν του συνηθισμένου, λόγο που δεν επέτρεψε στον αιτητή να αποταθεί στο Δικαστήριο για προνομιακή θεραπεία, εντός του χρόνου που προβλέπεται από τον Κανονισμό και το συμφέρον της δικαιοσύνης να απαιτεί την επέκταση του χρόνου».

Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι ο αιτητής είχε πλήρη γνώση και των δύο αποφάσεων από την ημερομηνία έκδοσής τους. Σε σχέση με την απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου, σημειώνεται ότι «η συμμετοχή του στην όλη διαδικασία υποδηλοί πλήρη γνώση τόσο της διαδικασίας όσο και της

απόφασης». «Αυτό, άλλωστε, καταδεικνύεται και από το γεγονός ότι ο Αιτητής ήταν σε θέση να καταχωρίσει προσφυγή εναντίον της εν λόγω απόφασης στο αρμόδιο Εκκλησιαστικό Όργανο», πρόσθεσε το Ανώτατο.

Αναφορικά με την απόφαση της Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, το Ανώτατο διαπίστωσε ότι «και αυτή περιήλθε εις πλήρη γνώσιν του Αιτητή αυθημερόν, εφόσον ήταν παρών κατά τη συνεδρία και του απαγγέλθηκε η απόφαση με το πλήρες σκεπτικό και αιτιολογικό της». «Εδώ σημειώνεται μια αντίφαση καθότι ήταν η θέση του Αιτητή ότι η απόφαση λήφθηκε κατά πλειοψηφία, ενώ στο ανακοινωθέν αναφέρεται ρητώς ότι αυτή ήταν ομόφωνη», συμπλήρωσε.

Σε σχέση με τους ισχυρισμούς του αιτητή περί προβλημάτων υγείας, τα οποία αποτέλεσαν λόγο παράλειψης καταχώρησης της αίτησης νωρίτερα, το Ανώτατο έκρινε ότι, με βάση τα ιατρικά έγγραφα, μετά τις 27 Οκτωβρίου 2025, ημερομηνία κατά την οποία ο αιτητής εξήλθε της κλινικής, η κατάστασή του «φαίνεται να του επέτρεπε να συμβουλευθεί δικηγόρο και του παρείχε τη δυνατότητα να ενεργήσει άμεσα για τον σκοπό λήψης δικαστικών μέτρων». Αντί αυτού, όπως σημειώνεται, «παρέμεινε άπρακτος μέχρι και τις 30.12.2025, όταν καταχωρίστηκε η πρώτη αίτηση για επέκταση της προθεσμίας».

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε από το Δικαστήριο στη σημασία του χρόνου σε τέτοιες διαδικασίες, με το Ανώτατο να επισημαίνει ότι «ο χρόνος σε τέτοιας φύσης διαδικασία είναι ιδιαίτερα σημαντικός και οποιαδήποτε καθυστέρηση θα πρέπει να κρίνεται αντικειμενικά δικαιολογημένη, λόγω τέτοιων συνθηκών που να καθιστούσαν αδύνατη την καταχώριση ενωρίτερα».

Καταληκτικά, το Ανώτατο απέρριψε την αίτηση του πρώην Μητροπολίτη Πάφου, σημειώνοντας ότι «πρόκειται για μια πρόδηλη και πλήρως αδικαιολόγητη καθυστέρηση και αδράνεια η οποία ουδόλως δικαιολογεί την έγκριση της Αίτησης» και ότι ο αιτητής «δεν έχει καταδείξει την ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων που να δικαιολογούν την επέκταση της προθεσμίας».

(Πηγή: ΚΥΠΕ)